

BEVEZETŐ

Nyilvánvaló tény, hogy a család minden korszakban és társadalomban a legalapvetőbb, emberi életet befogadó, védelmező és életre nevelő közösség. Ezért magától értetődően védendő érték. Annak ellenére, hogy a családról számos szakirodalmi mű látott már napvilágot, a család helyzete, létezésének jogai, felelősségei, és sértetlensége sok ország jogrendjében/törvénykezésében nem kapta meg – vagy esetleg épp napjainkban veszti el – az őt megillető védettséget/helyet. Miért is van szükség újra Család évére? Azért, mert ami számunkra nyilvánvaló tény, sokaknak nem az. Törvényhozók újra és újra visszaesnek Ádám és Éva iskolájába, melyben ők akarják eldönteni, mi természetes és mi nem, mi jó és mi nem az embernek, mintha teljesen értenék, mi is az ember, milyen céllal él a világban, és mi a fő „feladata” azzal, hogy teremtmény, mégpedig Isten képmásának hordozója. A média különböző csatornáiból ránk zúduló „való világ” pedig kikezdi, sőt igyekszik lerombolni a házasság, hűség, család értékeit. Sok esetben a család maga nem tud ezen hatások/szemlélet ellen megfelelően védekezni, vagy akár csak helytállni. Segítségre és támogatásra szorul.

Kiknek szól a sorozat?

A Család Éve megjelölés által az Egyház lelkipásztori és kateketikai „szemét” kiemelt módon fordítja a család megerősítő feladatára, hogy segítsen betölteni Istentől kapott jogos helyét, befogadó és nevelő szerepét és küldetését a társadalomban. Ennek részeként jelen sorozat segítséget kíván adni lelkipásztoroknak, katekétáknak, és azon vezetőknek, akik egy-egy családi csoportot vezetnek. Persze maguk a szülők is meríthetnek ebből az anyagból.

A megközelítés szempontja

Jelen sorozat nem általában a család mivoltát tárgyalja, hanem a szülő nevelői szerepét. Miért csak a szülőét és nem minden egyes tag szerepét? A szülő az elsődleges nevelője családjának, azaz ő az elsődleges *katekétája*. A „*katekéta*” szó görög eredetű, és értelme magában foglalja a „visszhang” és a „tanító”, azaz nevelő értelmét. A szó már Krisztus előtt közhasználatba került a civil/polgári szférában. Manapság kimondottan egyházi fogalomként vált, ezért használata mindig azt hangsúlyozza, hogy az, aki katekéta tisztséget visel, az Egyház tanítói küldetésében vállal részt. Az Egyház nem csupán *tanárnak* tekinti a szülőt, hanem *katekétának*, aki keresztény életre neveli családját. Ő visszhangozza Jézus Krisztust, Krisztus életét, tanítását és követésének útját a mindennapi élet példája, hűsége, és az erények gyakorlása által. Célja az, hogy a család többi tagja is „visszhanggá” válhasson.

1997-ben az Egyház hivatala megajándékozta a keresztény életre nevelésért felelősöket az Általános Kateketikai Direktóriummal, hazánkban pedig 2000-ben a Magyar Kateketikai Direktóriummal. Mindkét direktórium külön-külön tárgyalja a katekézis teljes feladatkörét. Mivel egy-egy feladat kihagyása vagy elhanyagolása a keresztény identitás kialakítását csorbíthatja, sürgetőnek tűnik a szülő mint keresztény életre nevelő képzéséhez segítséget nyújtani. Ezzel a szándékkal kívánunk sok örömet, fejlődést és megerősödést minden családnak.

A sorozat szerzője